

شريك زندگي يا شريك خرج و مخارج؟!

چرا همسر من فكر نكرد كه من هم مقداري از مبلغ اين ملك را پرداخت کرده‌ام؟

چرا همسر من فكر نكرد كه من هم مقداري از مبلغ اين ملك را پرداخت کرده‌ام؟
شريك زندگي يا شريك خرج و مخارج؟!

جام جم آنلاين: يكي از مهم‌ترين مسائلي كه باعث ايجاد اختلاف بين زن و شوهر مي‌شود، مساله مالي است. بنا بر اين بهتر است پيش از ازدواج ديدگاه روشني درباره مديريت مالي زندگي آينده‌تان داشته باشيد و آن را با همسران در ميان بگذاريد. بخصوص اگر زن خانواده شاغل است و مي‌تواند درآمدزايي كند، بايد براي هزينه كردن يا نكردن درآمد او برنامه‌ريزي داشته باشيد. براي جلوگيري از اختلافات مالي، زن و مرد بايد از همان ابتداي زندگي مشترك، براي داشتن يك حساب مشترك كه همه هزينه‌هاي خانه از همان حساب تامين شود، اقدام كنند و از پس‌انداز و مانده حساب هم هر چه خريداري شد، به صورت نصف - نصف براي طرفين در نظر بگيرند و سند بخورد.

اغلب زوج‌هاي امروزي، هر دو شاغل هستند و درآمد خود را در زندگي مشترك هزينه مي‌كنند و وقتي قصد خريد چيزي دارند، با هم مشورت مي‌كنند. گاهي براي خريد ملك، هر دو يا يكي از طرفين از محل كار وام مي‌گيرند و به خاطر گرفتن وام، بايد آن ملك به نام وام‌گيرنده ثبت شود، اينجاست كه سكوت طرف ديگر باعث مي‌شود غمي در وجود او مخفي بماند و اين نگراني فاصله ايجاد مي‌كند.

اين فاصله، به مرور زمان و به دليل افكاري كه در ذهن پرورده مي‌شوند، بيشتر هم خواهد شد: « چرا همسر من فكر نكرد كه من هم مقداري از مبلغ اين ملك را پرداخت کرده‌ام؟»، « من هم براي بازپرداخت وام‌ها تلاش مي‌كنم و حق دارم سهمي داشته باشم.»، « به اينجا كه رسيد، زندگي مشترك بي‌مشترك!»

بيشتر افراد از اين دغدغه‌هاي ذهني با هم يا با مشاور حرفي نمي‌زنند، اما مطرح نكردن اين موضوع، باعث مي‌شود كه همسرشان فكر كند به او اهميت نمي‌دهند يا از علاقه‌شان كاسته شده و او را نادیده مي‌گيرند. از آنجا كه زن و شوهر معمولاً از يك نقطه صفر زندگي را شروع و كم‌كم با هم پيشرفت مي‌كنند، بايد نسبت به آينده همسرشان هم درست مانند خود، احساس مسووليت كنند و نگران احقاق حق او هم باشند، اما اگر شرايطي پيش آمد كه اين موضوع محقق نشد، مثلاً خانه‌شان وام دارد و ساليان بعد وام به اتمام مي‌رسد يا به دلایلي نمي‌شود بخشي از ملك را به نام طرف ديگر كرد، بايد در مورد اين موضوع صحبت شود. از آنجا كه اين نگراني‌ها باعث فاصله مي‌شود پس بهتر است آنها را در دل نگه نداشت و بيان كرد، اما چگونه تا سوءتعبير نشود؟

چون هر رابطه‌اي براي تداوم يافتن به مراقبت نياز دارد، بايد بحث مراقبت از رابطه زناشويي و همسردياري را پيش كشيد. بهتر است يك وكالت براي سه دانگ اين ملك به نام طرف مقابل تنظيم شود كه در صورت بروز حادثه، حقي ضايع نشود. حتي اگر همسر بگويد من تمام ملك را به نام تو خواهم زد يا وكالت براي تمام ملك به نام تو تنظيم مي‌كنم همسر بايد مخالفت كند و بگويد كه اين بحث مالي من يا تو نيست، بحث مراقبت از رابطه ماست و خيلي مهم است كه مواظب باشيم حق بچه‌هاي ما در آينده ضايع نشود.

اگر بچه هم نداشته باشند، مي‌توانند بگويند بايد مراقب تضییع شدن حق همدیگر باشیم چون ما قدرت دخل و تصرف در برخي مسائل را نداریم و عقل سليم حکم مي‌كند به تمام مسائل و جوانب زندگي فكر كنيم. هرگز گمان نكنيد اين موضوع در گذر زمان فراموش مي‌شود، بلكه كهنه و عميق خواهد شد.

قانون در اين باره چه مي‌گويد؟

طبق بند الف عقدنامه؛ هرگاه طلاق بنا به درخواست زوجه نباشد و تقاضاي طلاق به تشخيص دادگاه ناشي از تخلف زن از وظائف همسري يا سوءرفتار وي نباشد، زوج موظف است تا نصف دارايي خود را كه در ايام زناشويي با او به دست آورده يا معادل آن را به شكل بلاعوض به زوجه منتقل نمايد. منظور از دارايي زوج آن دسته از اموالي است كه در زمان زوجيت و زندگي مشترك حاصل شده است.

در مورد شرط تنصيف دارايي مرد هنگام طلاق، بهتر است اين شرط با عباراتي قانوني، مشخص و بنا به درخواست زوجين مجدداً توسط سردفتر در عقدنامه درج شود. مثلاً « زوجين متعهد مي‌شوند هنگام مفارقت و جدائي اعم از اين كه به درخواست مرد باشد يا به درخواست زن، تمام اموالي كه بعد از ازدواج دائم در زندگي مشترك به دست مي‌آورند بين آنها به تساوي تقسيم شود.»

همچنین بهتر است این شرط به صورت يك ماده قانوني درآيد و این حق براي زوجه نیز در نظر گرفته شود تا در صورتي که زوجه هم خواهان طلاق است، بتواند سهمي از اموال مشترك داشته باشد. علاوه بر این، اموال شوهر قبل از ازدواج مشخص شود تا اموالي که بعد از ازدواج به دست مي‌آيد محاسبه شود و تا حدودي راه انتقال اموال توسط زوج را محدود کند تا به این ترتیب زوج نتواند قبل از طلاق، اموال خود را به ديگري منتقل کند.

از: سلامت‌نیوز

www.salamatnews.com